

ΙΩΒ

¹ ἌΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

² Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. ³ Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

⁴ Συμφοροῦμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποιῶσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. ⁵ Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τοπρῶν, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ, μή ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν· οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας.

⁶ Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστήναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε

μετ' αὐτῶν. ⁷ Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε, περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. ⁸ Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ⁹ Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ δωρεὰν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον; ¹⁰ Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ¹¹ Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. ¹² Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψη· καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ Κυρίου.

¹³ Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. ¹⁴ Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν, ¹⁵ καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι

σοι. ¹⁶ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ, πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁷ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπεν πρὸς Ἰὼβ, οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλᾶς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁸ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰὼβ, τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθίουντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ¹⁹ ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

²⁰ Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἐρῶξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε, καὶ εἶπεν, ²¹ αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. ²² Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔδωκεν

ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

2

¹ Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἔναντίον τοῦ Κυρίου.

² Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. ³ Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἴώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι.

⁴ Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. ⁵ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου, ἅψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῆσει. ⁶ Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

⁷ Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἴώβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. ⁸ Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μέχρι τίνος καρτερήσεις, λέγων, ^{9a} ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ^{9b} ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενδὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· ^{9c} σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἶθριος, ^{9d} κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὀδυνῶν αἱ με νῦν συνέχουσιν· ^{9e} ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα. 10 Ὁ δὲ ἐμβλέψας, εἶπεν αὐτῇ, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν;

Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφάρ Μιναίων βασιλεὺς· καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδόν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν. 12 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλη ἐκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος

τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν.
 13 παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
 νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων
 γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην
 σφόδρα.

3

1 Μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἴωβ τὸ στόμα αὐτοῦ,
 2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, λέγων,

3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔγεννήθην, καὶ
 ἡ νύξ ἐκείνη ἧ εἶπαν, Ἴδου ἄρσεν. 4 Ἡ
 νύξ ἐκείνη εἶη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι
 αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς
 αὐτὴν φέγγος· 5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος
 καὶ σκιά θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος·
 6 καταραθεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη,
 ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἶη εἰς ἡμέρας
 ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν.
 7 Ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδύνη, καὶ μὴ
 ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή·
 8 Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος
 χειρώσασθαι. 9 Σκοτωθεῖ τὰ ἄστρα τῆς
 νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν
 μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἴδοι Ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα.
 10 Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρὸς
 μου, ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν
 μου.

11 Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἔτελεύτησα;
 ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ εὐθὺς
 ἀπωλόμην; 12 Ἴνατί δὲ συνήνησάν μοι
 τὰ γόνατα; ἴνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα;

13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην 14 Νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, 15 ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσός, οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου· 16 Ἦ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἢ ὥσπερ νήπιοι, οἱ οὐκ εἶδον φῶς· 17 Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπάυσαντο κατάκοποι τῷ σώματι. 18 Ὅμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου. 19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστι, καὶ θεράπων δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ. 20 Ἰνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρία φῶς; ζῶη δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς, 21 οἱ ἰμείρονται τοῦ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς, 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι; 23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισεν γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ. 24 Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἤκει, δακρῦω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ. 25 Φόβος γὰρ ὄν ἐφρόντισα ἦλθέ μοι, καὶ ὄν ἐδεδοίκειν, συνήντησέν μοι. 26 Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή·

4

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει; 3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς, καὶ χεῖρας

ἀσθενοῦς παρεκάλεσας, ⁴ ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας. ⁵ Νῦν δὲ ἤκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου, σὺ ἐσπούδασας. ⁶ Πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου; ⁷ Μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὦν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοὶ ἀπώλοντο; ⁸ Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἐαυτοῖς. ⁹ Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.

¹⁰ Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη. ¹¹ Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους.

¹² Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήνητησεν· πότερον οὐ δέξεταιί μου τὸ οὗς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ; ¹³ Φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῆ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ¹⁴ φρίκη μοι συνήνητησεν καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστά διέσεισε, ¹⁵ καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες. ¹⁶ Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον. ¹⁷ Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ; ¹⁸ Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησε.

19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον, 20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἐσπέρας οὐκ ἔτι εἰσὶ, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλονται. 21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

5

1 Ἐπικαλέσαι δὲ εἴ τις σοὶ ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψη. 2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος. 3 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαίτα. 4 Πόρρω γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος. 5 Ἄ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται· ἐκσιφωνισθεῖη αὐτῶν ἡ ἰσχύς. 6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθη ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος. 7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι, 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανὸν, 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς

εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,
¹² διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων,
καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν
ἀληθές· ¹³ ὁ καταλαμβάνων σοφούς ἐν τῇ
φρονήσει, βουλήν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.
¹⁴ Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ
δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασαν ἴσα νυκτὶ,
¹⁵ ἀπόλοινο δὲ ἐν πολέμῳ· ἀδύνατος δὲ
ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου. ¹⁶ Εἴη δὲ
ἀδυνάτω ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθεῖη.

¹⁷ Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ
Κύριος, νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ
ἀπαναίνου. ¹⁸ Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ
πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἰάσαντο. ¹⁹ Ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε
ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί
σου κακόν. ²⁰ Ἐν λιμῷ ρύσεται σε ἐκ
θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου
λύσει σε. ²¹ Ἀπὸ μάλιστα γλώσσης σε κρύψει,
καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.
²² Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάση· ἀπὸ δὲ
θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς· ²³ Θῆρες γὰρ
ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι. ²⁴ Εἴτα γνώση ὅτι
εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος· ἡ δὲ δίκαια τῆς σκηνῆς
σου οὐ μὴ ἀμάρτη. ²⁵ Γνώση δὲ ὅτι πολὺ τὸ
σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὡσπερ
τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ. ²⁶ Ἐλεύση δὲ
ἐν τάφῳ ὡσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν
θεριζόμενος, ἢ ὡσπερ θιμωνία ἄλωνος καθ'
ῶραν συγκομισθεῖσα.

²⁷ Ἴδου ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν· ταῦτά

ἐστιν ἂ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γινῶθι σεαυτῶ, εἴ τι ἔπραξας.

6

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἴώβ, λέγει,

² Εἰ γὰρ τις ἰσθῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῶ ὁμοθυμαδόν, ³ καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα. ⁴ Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα· ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με. ⁵ Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα; ⁶ Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς; ⁷ Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή· βρόμον γὰρ ὀρῶ τὰ σῖτά μου ὡσπερ ὀσμὴν λέοντος.

⁸ Εἰ γὰρ δώη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώη ὁ Κύριος. ⁹ Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω. ¹⁰ Εἶη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἠλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια Θεοῦ μου. ¹¹ Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταιί μου ἡ ψυχὴ; ¹² Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχὺς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χάλκεαι; ¹³ Ἡ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίηθην; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν.

¹⁴ Ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέ με. ¹⁵ Οὐ προσεῖδόν με οἱ

ἐγγύτατοί μου, ὡσπερ χειμάρρους ἐκλείπων,
 ἢ ὡσπερ κῦμα παρήλθόν με ¹⁶ Οἴτινές με
 διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὡσπερ
 χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς· ¹⁷ Καθὼς
 τακεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη
 ὅπερ ἦν, ¹⁸ οὕτω κἀγὼ κατελείφηθην ὑπὸ
 πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
¹⁹ Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς, Σαβῶν
 οἱ διορῶντες. ²⁰ Καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν,
 οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες. ²¹ Ἄτὰρ
 δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως, ὥστε
 ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε. ²² Τί γάρ;
 μήτι ὑμᾶς ἠτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος
 ἐπιδέομαι, ²³ ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ
 χειρὸς δυναστῶν ρύσασθαί με;

²⁴ Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι
 πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. ²⁵ Ἄλλ' ὡς ἔοικε
 φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν
 ἰσχὺν αἰτοῦμαι. ²⁶ Οὐδὲ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί
 με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος
 ἀνέξομαι. ²⁷ Πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
 ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. ²⁸ Νυνὶ δὲ
 εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.
²⁹ Καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, καὶ πάλιν
 τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε. ³⁰ Οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἐν γλώσση μου ἄδικον, ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ
 σύνεσιν μελετᾷ.

7

¹ Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστὶν ὁ βίος
 ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὡσπερ μισθίου
 ἀύθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ; ² Ἡ ὡσπερ θεράπων

δεδοικῶς τὸν Κύριον αὐτοῦ, καὶ τετευχῶς σκιας; ἢ ὡσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ; ³ Οὕτως καὶ γὰρ ὑπέμεινα μῆνας κενοὺς, νύκτες δὲ ὄδυνῶν δεδομέναι μοι εἰσίν. ⁴ Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, πότε ἑσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὄδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ. ⁵ Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων. ⁶ Ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. ⁷ Μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωῆ, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμὸς μου ἰδεῖν ἀγαθόν. ⁸ Οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὀρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. ⁹ Ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ· ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῆ εἰς ἄδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῆ, ¹⁰ οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. ¹¹ Ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος.

¹² Πότερον θάλασσα εἰμί ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακὴν; ¹³ Εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου. ¹⁴ Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίσις, καὶ ὄράμασί με καταπλήσσεις. ¹⁵ Ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστά μου. ¹⁶ Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος. ¹⁷ Τί

γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν; ¹⁸ Ἡ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶν; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτόν κρινεῖς; ¹⁹ Ἔως τίνος οὐκ ἔαξ με, οὐδὲ προΐη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου; ²⁰ Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθου με κατεντευκτὴν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; ²¹ Διατί οὐκ ἐποίησω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμόν τῆς ἀμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

8

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

² Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρῥῆμον τοῦ στόματός σου; ³ Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσῃ κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξεί τὸ δίκαιον; ⁴ Εἰ οἱ υἱοὶ σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.

⁵ Σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος. ⁶ Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δεήσεως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δὲ σοι δίκαιταν δικαιοσύνης. ⁷ Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.

⁸ Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων· ⁹ Χθιζοὶ γὰρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἶδαμεν· σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος· ¹⁰ Ἡ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας

ἐξάξουσι ῥήματα; ¹¹ Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου; ¹² Ἔτι ὄν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῆ, πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; ¹³ Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται. ¹⁴ Ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος· ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ σκηνή. ¹⁵ Ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῆ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ. ¹⁶ Ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου· καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ¹⁷ Ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται· ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται. ¹⁸ Ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα, ¹⁹ ὅτι καταστροφή ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. ²⁰ Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον· πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. ²¹ Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως. ²² Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίκαια δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

9

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἐστὶ· πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ; ³ Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντεῖπῃ πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων. ⁴ Σοφὸς γὰρ ἐστὶ διανοία, κραταιός

τε καὶ μέγας· τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν; ⁵ Ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ· ⁶ Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται· ⁷ Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει· ⁸ Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης· ⁹ Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου· ¹⁰ Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξάισια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

¹¹ Ἐὰν ὑπερβῆ με, οὐ μὴ ἴδω· ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἔγνω· ¹² Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας; ¹³ Αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργὴν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν·

¹⁴ Ἐὰν δέ μου ὑπακούσεται, ἢ διακρίνει τὰ ῥήματά μου· ¹⁵ Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεταιί μου, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι· ¹⁶ Ἐάν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.

¹⁷ Μὴ γνώφω με ἐκτρίψῃ· πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς· ¹⁸ Οὐκ ἔἴ γάρ με ἀναπνεῦσαι· ἐνέπλησε δέ με πικρίας, ¹⁹ ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; ²⁰ Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ· ἐάν τε ὦ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι· ²¹ Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖταιί μου ἡ ζωή.

22 Διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή, 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίων, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται, 24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν; 25 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέως· ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἶδον. 26 Ἦ καὶ ἐστὶ ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ, ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν; 27 Ἐάν τε γὰρ εἶπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω. 28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις.

29 Ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβῆς, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον; 30 Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς, 31 ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή. 32 Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ᾧ ἀντικρινοῦμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν. 33 Εἶθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμφοτέρων. 34 Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω, 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

10

1 Καμνῶν τῆ ψυχῆ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματα μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος, 2 καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον, μὴ με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με οὕτως ἔκρινας; 3 Ἦ καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω; ὅτι

ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῆ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες. ⁴ Ἦ ὡσπερ βροτὸς ὄρᾱ, καθορᾶς; ἢ καθὼς ὄρᾱ ἄνθρωπος, βλέψη; ⁵ Ἦ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρὸς, ⁶ ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας; ⁷ Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

⁸ Αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας. ⁹ Μνήσθητι, ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. ¹⁰ Ἦ οὐχ ὡσπερ γάλα με ἠμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῶ; ¹¹ Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνειρας. ¹² Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοῖ, ἢ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφυλαξέ μου τὸ πνεῦμα. ¹³ Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῶ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.

¹⁴ Ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας. ¹⁵ Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμοι· ἐάν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί. ¹⁶ Ἀγρεύομαι γὰρ ὡσπερ λέων εἰς σφαγὴν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις, ¹⁷ ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὀργῆ δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια.

¹⁸ Ἰνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δὲ με οὐκ εἶδε, ¹⁹ καὶ ὡσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην; ²⁰ Ἦ

οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἕασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν, ²¹ πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν, ²² εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὄρᾶν ζῶην βροτῶν.

11

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

² Ὅ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὐλαλὸς οἶεται εἶναι δίκαιος; ³ εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος. Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι; ⁴ Μὴ γάρ λέγε, ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

⁵ Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσαι πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ; ⁶ Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας· ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώση, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.

⁷ Ἡ ἰχθυὸς Κυρίου εὐρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; ⁸ Ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου, τί οἶδας; ⁹ ἢ μακρότερα μέτρου γῆς, ἢ εὐρους θαλάσσης;

¹⁰ Ἐὰν δὲ καταστρέψη τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας; ¹¹ Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται.

¹² Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς, ἴσα ὄνῳ ἐρημίτη.

13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτὸν, 14 εἰ ἄνομόν τί ἐστὶν ἐν χερσὶ σου, πόρρω ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ ἀυλισθήτω. 15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὡσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ. 16 Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὡσπερ κῦμα παρελθὸν, καὶ οὐ πτοηθήσῃ. 17 Ἡ δὲ εὐχή σου ὡσπερ Ἐωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή. 18 Πεποιθώς τε ἔση, ὅτι ἐστὶ σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη. 19 Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται. 20 Σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

12

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ, λέγει,

2 Εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία; 3 Κἄμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστὶ. 4 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα. 5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. 6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῶος ἔσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται.

7 Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν. 8 Ἐκδιήγησαι γῆ, ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς

θαλάσσης. ⁹ Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα; ¹⁰ Εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου.

¹¹ Οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται. ¹² Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη. ¹³ Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις. ¹⁴ Ἐὰν καταβάλη, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει; ¹⁵ Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας. ¹⁶ Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχὺς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις. ¹⁷ Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε. ¹⁸ Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περιεδησε ζώνη ὀσφύας αὐτῶν. ¹⁹ Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε. ²⁰ Διαλλάσσων χεῖλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω. ²¹ Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο. ²² Ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου. ²³ Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ, καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά. ²⁴ Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς· ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἤδειςαν. ²⁵ Ψηλαφήσασαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθεῖσαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

13

¹ Ἴδοὺ ταῦτα ἐώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ

ἀκήκοέ μου τὸ οὔς. ² Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν.

³ Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται. ⁴ Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες. ⁵ Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία.

⁶ Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε. ⁷ Πότερον οὐκ ἐναντι Κυρίου λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον; ⁸ Ἡ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε. ⁹ Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς, εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ, ¹⁰ οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῆ πρόσωπα θαυμάσεσθε, ¹¹ πότερον οὐχ ἡ δῖνα αὐτοῦ στροβήσῃ ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπесеῖται ὑμῖν, ¹² ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῶ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον.

¹³ Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ, ¹⁴ ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσι, ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί. ¹⁵ Ἐὰν με χειρώσῃται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἤρκεται, ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ. ¹⁶ Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. ¹⁷ Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων. ¹⁸ Ἴδου ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι. ¹⁹ Τίς γάρ

ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;

²⁰ Δυεῖν δέ μοι χρήσῃ, τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι. ²¹ Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησσέτω. ²² Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν. ²³ Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εἰσὶ.

²⁴ Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτη, ἡγησαι δέ με ὑπεναντίον σοι; ²⁵ Ἦ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι; ²⁶ Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας. ²⁷ Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ρίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου. ²⁸ Ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ, ἢ ὥσπερ ἰμάτιον σητόβρωτον.

14

¹ Βρότος γὰρ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς. ² ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιά, καὶ οὐ μὴ στῆ. ³ Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποίησω, καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; ⁴ Τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύπου; ἀλλ' οὐθεὶς, ⁵ ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ· εἰς χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῆ.

⁶ Απόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὡσπερ ὁ μισθωτός.

⁷ Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῆ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ. ⁸ Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῆ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρα τελευτήσῃ, ⁹ τὸ στέλεχος αὐτοῦ ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει, ποιήσει δὲ θερισμὸν, ὡσπερ νεόφυτον. ¹⁰ Ἄνῆρ δὲ τελευτήσας ὥχεται, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἐστί. ¹¹ Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη. ¹² Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴν ἀναστῆ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρράφῃ, καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν.

¹³ Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἄδῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυσας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μείαν μου ποιήσῃ. ¹⁴ Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομενῶ ἕως πάλιν γένωμαι; ¹⁵ Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῶ. ¹⁶ Ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν μου; ¹⁷ Ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπεσημῆνω δὲ εἶτι ἄκων παρέβην.

¹⁸ Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. ¹⁹ Λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας. ²⁰ Ὡσας

αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ὥχεται· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας, ²¹ πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν· ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπέσταται. ²² Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένησεν.

15

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

² Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρὸς, ³ ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος; ⁴ Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου; ⁵ Ἐνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν. ⁶ Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγώ, τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσι σου.

⁷ Τί γάρ, μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης; ⁸ Ἡ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἢ συμβούλω σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο σοφία; ⁹ Τί γὰρ οἶδας, ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς; ¹⁰ Καί γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. ¹¹ Ὅλίγων ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.

¹² Τί ἐτόλμησεν ἡ καρδιά σου; ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου, ¹³ ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι Κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα; ¹⁴ Τίς γὰρ ὦν

βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός; ¹⁵ Εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ. ¹⁶ Ἐὰ δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ.

¹⁷ Ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἐώρακα, ἀναγγελῶ σοι, ¹⁸ ἃ σοφοὶ ἐροῦσι, καὶ οὐκ ἔκρυσαν πατέρες αὐτῶν. ¹⁹ Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενῆς ἐπ' αὐτούς. ²⁰ Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη. ²¹ Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὣσιν αὐτοῦ· ὅταν δοκῆ ἤδη εἰρηνεύειν, ἤξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. ²² Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκοτούς, ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου, ²³ κατατάσσεται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῶ ὅτι μένει εἰς πτώμα· ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει, ²⁴ ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει, ὡσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων. ²⁵ Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἐναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν. ²⁶ Ἐδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει, ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ. ²⁷ Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. ²⁸ Αὐλισθεῖη δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους· ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται.

²⁹ Οὔτε μὴ πλουτισθῆ, οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα· οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν, ³⁰ οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος· τὸν βλαστὸν

αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. ³¹ Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ. ³² Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ. ³³ Τρυγηθεῖ δὲ ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας. ³⁴ Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος· πῦρ δὲ καύσει οἶκος δωροδεκτῶν. ³⁵ Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

16

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν πάντες. ³ Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη; ⁴ Κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω· εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι· κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν. ⁵ Εἴη δὲ ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι.

⁶ Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι; ⁷ Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα, καὶ ἐπελάβου μου. ⁸ Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.

⁹ Ὅργῃ χρησάμενος κατέβαλέ με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπесαν. ¹⁰ Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὄξει ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.

11 Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέ με. 12 Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με· λαβών με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὡσπερ σκοπόν. 13 Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου. 14 Κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρὸς μὲ δυνάμενοι. 15 Σάκκον ἔρράψαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῆ ἐσβέσθη. 16 Ἡ γαστήρ μου συγκέκασται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά. 17 Ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχὴ δέ μου καθαρὰ.

18 Γῆ μὴ ἐπικαλύψης ἐφ' αἵματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῆ κραυγῆ μου. 19 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις. 20 Ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός. 21 Εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. 22 Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἤκασιν, ὁδῶ δὲ ἦ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

17

1 Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω. 2 Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. Τίς ἐστὶν οὗτος; τῆ χειρὶ μου συνδεθήτω. 4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ

ὕψωσης αὐτούς. ⁵ Τῆ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.

⁶ Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. ⁷ Πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων. ⁸ Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη. ⁹ Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. ¹⁰ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

¹¹ Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, ἐρῶραγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου. ¹² Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους. ¹³ Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνοφῶ ἔστρωταί μου ἢ στρωμνῆ. ¹⁴ Θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. ¹⁵ Ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι; ¹⁶ Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

18

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

² Μέχρι τίνος οὐ παύση; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. ³ Διατί δὲ ὡσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου; ⁴ Κέχρηταί σοι ὀργή· τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνης, ἀοίκητος ἢ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;

⁵ Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ. ⁶ Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτη, ὃ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. ⁷ Θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. ⁸ Ἐμβέβληται δὲ ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη. ⁹ Ἐλθοῖσαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. ¹⁰ Κέκρυπται ἐν τῇ γῆ σχοινίον αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον. ¹¹ Κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύνη· πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοῖσαν ἐν λιμῷ στενῷ. ¹² πτώμα δὲ αὐτῷ ἠτοιμάσται ἐξαισίον. ¹³ Βρωθείησαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα θάνατος. ¹⁴ Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ. ¹⁵ Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ. ¹⁶ Ὑποκάτωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ. ¹⁷ Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω. ¹⁸ Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος. ¹⁹ Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ. ²⁰ Ἄλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι· ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρῶτους δὲ ἔσχε θαῦμα.

²¹ Οὗτοί εἰσιν οἱ οἴκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότην τὸν Κύριον.

19

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; γνῶτε μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ με οὕτως. ³ Καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι. ⁴ Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ ἀυλίζεται πλάνος· ^{4a} λαλήσαι ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. ⁵ Ἐὰ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δέ μοι ὄνειδει. ⁶ Γνῶτε οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ τaráξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ ὕψωσεν. ⁷ Ἴδου γελῶ ὄνειδει, οὐ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα. ⁸ Κύκλω περιωκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ· ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο. ⁹ Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφεῖλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. ¹⁰ Διέσπασέ με κύκλω καὶ ὠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὡσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. ¹¹ Δεινῶς δέ μοι ὀργῆ ἐχρήσατο, ἠγήσατο δέ με ὡσπερ ἐχθρόν. ¹² Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι.

¹³ Ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν. ¹⁴ Οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. ¹⁵ Γείτονες οἰκίας, θεράπειναί τε μοῦ, ἀλλογενῆς ἤμην ἐναντίον αὐτῶν. ¹⁶ Θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε·

στόμα δέ μου ἐδέετο. ¹⁷ Καὶ ἰκέτευον τὴν γυναικῶνά μου, προσεκαλούμην δὲ καλακευῶν υἱοὺς παλλακίδων μου· ¹⁸ Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. ¹⁹ Ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὓς δὴ ἠγαπήκειν, ἐπανέστησάν μοι. ²⁰ Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστά μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται. ²¹ Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, χεὶρ γὰρ Κυρίου ἢ ἀψαμένη μου ἐστί. ²² Διὰ τί με διώκετε ὡσπερ καὶ ὁ Κύριος; ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε;

²³ Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα, ²⁴ ἐν γραφείῳ σιδηρῶ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι; ²⁵ Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ²⁶ ἐπὶ γῆς ἀναστῆσαι τὸ δέσμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη, ²⁷ ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐώρακε, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δὲ μοι συνετελέσται ἐν κόλπῳ.

²⁸ Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε, τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ, καὶ ρίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ; ²⁹ Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται· καὶ τότε γνώσονται, ποῦ ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη

20

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ.
3 Παιδεῖαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταιί μοι.

4 Μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; 5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτώμα ἐξαισίον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια· 6 ἐὰν ἀναβῆ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται. 7 Ὅταν γὰρ δοκῆ ἤδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι, ποῦ ἐστίν; 8 Ὡσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὔρεθῆ, ἔπτη δὲ ὡσπερ φάσμα νυκτερινόν. 9 Ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἔτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ. 10 Τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσασαν ἤττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσασαν ὀδύνας. 11 Ὅστ' αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται.

12 Ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, 13 οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν· καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ, 14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῆ βοηθῆσαι ἑαυτῶ· χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.

15 Πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος. 16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως. 17 Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου. 18 Εἰς κενὰ καὶ μάτια

έκοπίασε, πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται· ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος. ¹⁹ Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασε· δίαιταν δὲ ἤρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν. ²⁰ Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμία αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. ²¹ Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ. ²² Ὅταν δὲ δοκῆ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται.

²³ Εἴ πῶς εἶ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας, ²⁴ καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς σιδήρου· τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον. ²⁵ Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἄστρα δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ· περιπατήσασαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι, ²⁶ πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι· κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον. ²⁷ Ἀνακάλυψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ. ²⁸ Ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ. ²⁹ Αὕτη ἡ μέρις ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

21

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἴώβ, λέγει,

² Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. ³ Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγελάσετέ μου.

⁴ Τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγξις; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι; ⁵ Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσετε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι.

⁶ Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα· ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύνη. ⁷ Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ; ⁸ Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. ⁹ Οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁰ Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε. ¹¹ Μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσι, ¹² ἀναλαμβάνοντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ. ¹³ Συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν. ¹⁴ Λέγει δὲ Κυρίῳ, ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι. ¹⁵ Τί ἱκανὸς, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ;

¹⁶ Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ. ¹⁷ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὠδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς. ¹⁸ Ἔσονται δὲ ὡσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου, ἢ ὡσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλετο λαίλαψ. ¹⁹ Ἐκλείποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γινώσεται. ²⁰ Ἰδοῖσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ

διασωθείη. ²¹ Ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν.

²² Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει; ²³ Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν. ²⁴ Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται. ²⁵ Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν. ²⁶ Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν.

²⁷ Ὡστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι. ²⁸ Ὡστε ἐρεῖτε, ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος; καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν; ²⁹ Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε. ³⁰ Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. ³¹ Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; ³² Καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν ἠγρύπνησεν. ³³ Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. ³⁴ Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

22

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων
 σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; 3 Τί γὰρ μέλει τῷ
 Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος;
 ἢ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδὸν σου;
 4 Ἦ λόγον σου ποιῶμενος ἐλέγξεις, καὶ
 συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν;

5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή,
 ἀναρίθμητοι δέ σου εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι;
 6 Ἦνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διακενῆς,
 ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου. 7 Οὐδὲ
 ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων
 ἐστέρησας ψωμόν. 8 Ἐθαύμασας δέ τινων
 πρόσωπον, ὤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
 9 Χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενᾶς, ὀρφανοὺς
 δὲ ἐκάκωσας. 10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε
 παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος.
 11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ
 ὕδωρ σε ἐκάλυψε.

12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ; τοὺς
 δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε; 13 Καὶ εἶπας,
 τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ κατὰ τοῦ γνώφου
 κρίνει; 14 Νεφέλη ἀποκρυφῆ αὐτοῦ καὶ οὐχ
 ὄραθήσεται, καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύεται.
 15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν
 ἄνδρες δίκαιοι, 16 οἳ συνελήφθησαν ἄωροι;
 ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν, 17 οἱ
 λέγοντες, Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί
 ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ; 18 Ὅς δὲ
 ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλή
 δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ. 19 Ἰδόντες
 δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν.

²⁰ Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.

²¹ Γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνης, εἴτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς. ²² Ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου. ²³ Ἐὰν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον. ²⁴ Θῆσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρα, καὶ ὡς πέτρα χειμάρρου Σωφίρ. ²⁵ Ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον. ²⁶ Εἴτα παρρησιασθήσῃ ἔναντίον Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς. ²⁷ Εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου· δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς. ²⁸ Ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος. ²⁹ Ὅτι ἐταπεινώσας σεαυτὸν, καὶ ἐρεῖς, ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει. ³⁰ Ῥύσεται ἀθῶον, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσὶ σου.

23

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἴώβ, λέγει,

² Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγξις ἐστὶ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῶ στεναγμῶ. ³ Τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι εὐροίμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος; ⁴ Εἵποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαι ἐλέγχων. ⁵ Γνοίην δὲ ἰάματα ἃ μοι ἐρεῖ,

αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. ⁶ Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχυΐ ἐπελεύσεται μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται. ⁷ Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου. ⁸ Εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμι, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;

⁹ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι. ¹⁰ Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου· διέκρινε δέ με ὡσπερ τὸ χρυσίον. ¹¹ Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ, ¹² καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυσα ῥήματα αὐτοῦ.

¹³ Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε. ¹⁵ Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα· νουθετούμενος δὲ, ἐφρόντισα αὐτοῦ. ^{15a} Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ.

¹⁶ Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου· ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με. ¹⁷ Οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

24

¹ Διατί δὲ Κύριον ἔλαθον ὦραι, ² ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν, ποιμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες; ³ Ὑποζύγιον ὄρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.

4 Ἐξέκλιναν ἀδυνατούς ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς.
5 Ἀπέβησαν δὲ ὡσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῶ, ὑπὲρ ἔμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν τάξιν· ἠδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους.

6 Ἄγρον πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. 7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφιάσιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο. 8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέπη, πέτραν περιεβάλλοντο.

9 Ἦρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν· 10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο.

11 Ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρυσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἤδεισαν. 12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα.

13 Αὐτὸς δὲ διατί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἤδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. 14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς. 15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, οὐ προνοήσει με ὀφθαλμὸς, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο. 16 Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς. 17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς

τὸ πρῶτ' σκιὰ θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται
 τάραχος σκιᾶς θανάτου. ¹⁸ Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ
 πρόσωπον ὕδατος, καταραθείη ἢ μερὶς αὐτῶν
 ἐπὶ γῆς, ¹⁹ ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ
 γῆς ξηρὰ· ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἤρπασαν.

²⁰ Εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἀμαρτία· ὡσπερ
 δὲ ὀμίχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο· ἀποδοθείη
 δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξε, συντριβεῖη δὲ πᾶς ἄδικος
 ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

²¹ Στεῖραν δὲ οὐκ εὔ ἐποίησε, καὶ γύναιον
 οὐκ ἠλέησε. ²² Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν
 ἀδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν, οὐ
 μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς.
²³ Μαλακισθεῖς, μὴ ἐλπίζέτω ὑγιασθῆναι,
 ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ. ²⁴ Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε
 τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὡσπερ μολόχη
 ἐν κάυματι, ἢ ὡσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης
 αὐτόματος ἀποπεσών. ²⁵ Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστιν ὁ
 φάμενος ψευδῆ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς οὐδὲν
 τὰ ῥήματά μου;

25

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

² Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ
 ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψιστῳ; ³ Μὴ γάρ
 τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς·
 ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ'
 αὐτοῦ; ⁴ Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς
 ἔναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν
 γεννητὸς γυναικός; ⁵ Εἰ σελήνη συντάσσει,
 καὶ οὐκ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ

ἐναντίον αὐτοῦ. ⁶ Ἐὰ δὲ, ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

26

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἴώβ, λέγει,

² Τίني πρόσκεισαι, ἢ τίني μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχύς, καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστι; ³ Τίني συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίني ἐπακολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις; ⁴ Τίني ἀνήγγειλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;

⁵ Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ; ⁶ Γυμνὸς ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. ⁷ Ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. ⁸ Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ. ⁹ Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ. ¹⁰ Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους. ¹¹ Στύλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ. ¹² Ἴσχυϊ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ ἔστρωται τὸ κῆτος. ¹³ Κλείθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην. ¹⁴ Ἴδοῦ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθενὸς δὲ βροντῆς αὐτοῦ, τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει;

27

¹ Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ,

² Ζῆ ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν, ³ εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥινί, ⁴ μὴ λαλήσειν τὰ χεῖλη μου ὄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα. ⁵ Μὴ μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου. ⁶ Δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας. ⁷ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.

⁸ Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται; ⁹ Ἦ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ Θεός; ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης ¹⁰ μὴ ἔχει τινα παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ;

¹¹ Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἃ ἐστι παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι. ¹² Ἴδου πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. ¹³ Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσουσιν. ¹⁵ Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν

οὐδεὶς ἐλεήσει. ¹⁶ Ἐὰν συναγάγη ὡσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῶ ἐτοιμάσῃ χρυσίου, ¹⁷ ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν. ¹⁸ Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὡσπερ σῆτες, καὶ ὡσπερ ἀράχνη. ¹⁹ Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι. ²⁰ Συνήντησαν αὐτῷ ὡσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύνας, νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος. ²¹ Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. ²² Καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φεύζεται. ²³ Κροτήσῃ ἐπ' αὐτοὺς χειρὰς αὐτῶν, καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

28

¹ Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίου ὅθεν διηθεῖται. ² Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

³ Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρασ αὐτὸς ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία, καὶ σκιὰ θανάτου. ⁴ Διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν. ⁵ Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ. ⁶ Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίου αὐτῷ. ⁷ Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν, καὶ οὐ παρέβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπός. ⁸ Καὶ οὐκ ἐπάτησαν

αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς
λέων. ⁹ Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ,
κατέστρεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη. ¹⁰ Δίνας δὲ
ποταμῶν διέρρηξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέ μου ὁ
ὄφθαλμός. ¹¹ Βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν,
ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.

¹² Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ
τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης; ¹³ Οὐκ οἶδε βροτὸς
ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὐρέθη ἐν ἀνθρώποις.
¹⁴ Ἄβυσσος εἶπεν, οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ
ἡ θάλασσα εἶπεν, οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.
¹⁵ Οὐ δώσει συνκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ
οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς.
¹⁶ Καὶ οὐ συνβασταχθήσεται χρυσίῳ Σωφεῖρ,
ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ. ¹⁷ Οὐκ
ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος, καὶ τὸ
ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. ¹⁸ Μετέωρα
καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἔλκυσον
σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα. ¹⁹ Οὐκ ἰσωθήσεται
αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ οὐ
συμβασταχθήσεται.

²⁰ Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ
τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως; ²¹ Λέληθε πάντα
ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
ἐκρύβη. ²² Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν,
ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.

²³ Ὁ Θεὸς εἶ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν,
αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς. ²⁴ Αὐτὸς
γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ· εἰδὼς
τὰ ἐν τῇ γῆ, πάντα ²⁵ ἃ ἐποίησεν, ἀνέμων
σταθμὸν, ὕδατος μέτρα ὅτε ἐποίησεν· ²⁶ οὕτως

ιδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς.
 27 Τότε εἶδεν αὐτήν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτήν,
 ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν. 28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ,
 Ἴδου ἡ θεοσέβειά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι
 ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη.

29

1 Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰώβ εἶπε τῷ προοιμίῳ,
 2 Τίς ἄν με θείῃ κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν
 ἡμερῶν, ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν; 3 Ὡς ὅτε
 ἠὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε
 τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει. 4 Ὅτε
 ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῦς, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπήν
 ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου. 5 Ὅτε ἤμην ὑλώδης
 λίαν, κύκλω δέ μου οἱ παῖδες. 6 Ὅτε ἐχέοντο
 αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο
 γάλακτι.
 7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ
 πλατεῖαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος. 8 Ἴδόντες
 με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες
 ἔστησαν. 9 Ἄδρῳ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες,
 δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. 10 Οἱ
 δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, καὶ γλῶσσα
 αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη. 11 Ὅτι
 οὐκ ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμὸς δὲ
 ιδῶν με ἐξέκλινε. 12 Διέσωσα γὰρ πτωχὸν
 ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν
 βοηθὸς, ἐβοήθησα. 13 Εὐλογία ἀπολλυμένου
 ἐπ' ἐμέ ἔλθοι, στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε.
 14 Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἡμφιασάμην
 δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι. 15 Ὅφθαλμὸς ἤμην

τυφλῶν, ποὺς δὲ χλωλῶν. ¹⁶ Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδειν ἐξιχνίασα. ¹⁷ Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων, ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξήρπασα. ¹⁸ Εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου γηράσει ὡσπερ στέλεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω. ¹⁹ Ἡ ρίζα διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος ἀύλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου. ²⁰ Ἡ δόξα μου κενὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύεται.

²¹ Ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ. ²² Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλουν. ²³ Ὡσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετὸν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν. ²⁴ Ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς, οὐ μὴ πιστεύσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν. ²⁵ Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, καὶ κατεσκῆνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις, ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν.

30

¹ Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει, ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἠγησάμην ἀξιούς κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων. ² Καὶ γε ἰσχύς χειρῶν αὐτῶν ἵνατί μοι; ἐπ' αὐτούς ἀπώλετο συντέλεια. ³ Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν. ⁴ Οἱ περικυκλοῦντες ἄλιμα ἐπὶ

ἤχοῦντι, οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφραλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἳ καὶ ρίζας ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.

⁵ Ἐπανέστησάν μοι κλέπται, ⁶ ὧν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρώγλαι πετρῶν· ⁷ Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο. ⁸ Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ⁹ Νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγὼ εἶμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν. ¹⁰ Ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. ¹¹ Ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλεν. ¹² Ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ· τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν. ¹³ Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γὰρ μου τὴν στολὴν· ¹⁴ βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με. Κέκριται δέ μοι ὡς βούλεται, ἐν ὀδύναις πέφυρμαι. ¹⁵ Ἐπιστρέφονταί μοι αἱ ὀδύναι, ὥχετό μου ἡ ἐλπίς ὡσπερ πνεῦμα, καὶ ὡσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου.

¹⁶ Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν. ¹⁷ Νυκτὶ δέ μοι τὰ ὀσῆα συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται. ¹⁸ Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς, ὡσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχε με. ¹⁹ Ἥγησαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῆ καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς.

²⁰ Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἀκούεις μου,

ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με. ²¹ Ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἔμαστίγωσας. ²² Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας. ²³ Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ. ²⁴ Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἑμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθεῖς γε ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο. ²⁵ Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνατῶ ἐκλαυσα, ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. ²⁶ ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήνητησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν.

²⁷ Ἡ κοιλία μου ἐξέξεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας. ²⁸ Στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς. ²⁹ Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. ³⁰ Τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότῶται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστέα μου ἀπὸ καύματος. ³¹ Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

31

¹ Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. ² Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων; ³ Οὐαί, ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτριώσεις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν. ⁴ Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται; ⁵ Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον. ⁶ Ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν

ἀκακίαν μου· ⁷ Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠψάμην δώρων, ⁸ σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. ⁹ Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς, ¹⁰ ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρω, τὰ δὲ νηπιά μου ταπεινωθεῖη. ¹¹ Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναικῆ. ¹² Πῦρ γάρ ἐστι καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐδ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν.

¹³ Εἰ δὲ καὶ ἐφάυλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς με, ¹⁴ τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπῆν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι; ¹⁵ Πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

¹⁶ Ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα· ¹⁷ Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμὸν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα· ¹⁸ Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ, καὶ ἐκ γαστροῦ μητρός μου ὠδήγησα· ¹⁹ Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα αὐτόν· ²⁰ Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν· ²¹ Εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα, πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι

βοήθεια περίεστιν· ²² Αποσταίη ἄρα ὁ ὤμος μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβεῖη. ²³ Φόβος γὰρ Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.

²⁴ Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποίθησα, ²⁵ εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλοῦτου μου γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου· ²⁶ Ἡ οὐχ ὀρώμεν ἥλιον τὸν ἐπιθαύσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστί· ²⁷ Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα. ²⁸ Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἢ μεγίστη λογισθεῖη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου. ²⁹ Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου, καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, εὗγε. ³⁰ Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὔς μου τὴν κατάραν μου, θρυληθεῖην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος.

³¹ Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου, τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος· ³² Ἐξω δὲ οὐκ ἠυλίζετο ξένος, ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέωκτο· ³³ Εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυσα τὴν ἀμαρτίαν μου· ³⁴ Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους, τοῦ μὴ ἐξαγορευῆσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ εἶσα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ· ³⁵ Τίς δώῃ ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκεν· συγγραφὴν δὲ ἦν εἶχον κατὰ

τινος, ³⁶ ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον, ³⁷ καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου·

³⁸ Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν· ³⁹ Εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα· ⁴⁰ Ἄντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. Καὶ ἐπάυσατο Ἴωβ ῥήμασιν.

32

¹ Ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἴωβ, ἦν γὰρ Ἴωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.

² Ὠργίσθη δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ῥὰμ, τῆς Αὐσίτιδος χώρας· ὠργίσθη δὲ τῷ Ἴωβ σφόδρα, διότι ἀπέφηεν ἐαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου· ³ Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἴωβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ· ⁴ Ἐλιούς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἴωβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις· ⁵ Καὶ εἶδεν Ἐλιούς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ· ⁶ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης, εἶπε,

Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἠσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῶν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην· ⁷ Εἶπα δὲ,

ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασι σοφίαν. ⁸ Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς· πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἢ διδάσκουσα. ⁹ Οὐχ οἱ πολυχρόνιοι εἰσι σοφοί, οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασι κρίμα. ¹⁰ Διὸ εἶπα, ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

¹¹ Ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρις οὗ ἐτάσητε λόγους, ¹² καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ ἴδου οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν· ¹³ ἵνα μὴ εἶπητε, εὐρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι. ¹⁴ Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα. ¹⁵ Ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους. ¹⁶ Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. ¹⁷ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς, λέγει, ¹⁸ πάλιν λαλήσω, πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦς. ¹⁹ Ἡ δὲ γαστήρ μου ὡσπερ ἄσκος γλεύκους ζέων δεδεμένος, ἢ ὡσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρήγῳς. ²⁰ Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη, ²¹ ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ. ²² Οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

33

¹ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσου Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου, καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου. ² γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου. ³ Καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασι, σύνεσις

δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει. ⁴ Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιήσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἢ διδάσκουσά με. ⁵ Ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπόκρισιν, πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον, στῆθι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. ⁶ Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα. ⁷ Οὐχ ὁ φόβος μου σὲ στροβήσει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.

⁸ Πλὴν εἶπας ἐν ὧσί μου· φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα· ⁹ διότι λέγεις, καθαρὸς εἶμι οὐχ ἁμαρτῶν, ἄμεμπτός εἶμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα· ¹⁰ Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὔρεν· ἠγῆται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον. ¹¹ Ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς. ¹² Πῶς γὰρ λέγεις, δίκαιός εἶμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου; αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν.

¹³ Λέγεις δέ, διατί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοέ μου πᾶν ῥῆμα; ¹⁴ Ἐν γὰρ τῷ ἄπαξ λαλήσαι ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ. ¹⁵ ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτη δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης· ¹⁶ Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἶδεσι φόβου τοιοῦτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν. ¹⁷ Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο. ¹⁸ Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

¹⁹ Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ πλήθος ὀστέων αὐτοῦ ἐνάρκησε. ²⁰ Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται

προσδέξασθαι, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει· ²¹ ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ κένα· ²² ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδη· ²³ Ἐὰν ὥσι χιλιοὶ ἀγγελοὶ θανατηφόροι, εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν· ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ, ²⁴ ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον· ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχῳ, τὰ δὲ ὀστέα αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ· ²⁵ Ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτόν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις· ²⁶ Εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰσελεύσεται προσώπῳ ἰλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην· ²⁷ Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων, οἷα συνετέλουν; καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέ με ὧν ἤμαρτον· ²⁸ Σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται.

²⁹ Ἴδου ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός· ³⁰ Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῆ αὐτόν.

³¹ Ἐνωτίζου Ἰὼβ καὶ ἄκουέ μου· κώφευσον, καὶ ἐγὼ εἶμι λαλήσω· ³² Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γὰρ

δικαιωθῆναί σε. ³³ Εἰ μὴ, σὺ ἄκουσόν μου, κώφευσον καὶ διδάξω σε.

34

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς, λέγει,

² Ἀκούσατέ μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε. ³ Ὅτι οὓς λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν. ⁴ Κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, γνῶμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὅ, τι καλόν. ⁵ Ὅτι εἴρηκεν Ἴωβ, δίκαιός εἰμι· ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα. ⁶ Ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.

⁷ Τίς ἀνὴρ ὡσπερ Ἴωβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὡσπερ ὕδωρ; ⁸ Οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἢ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν. ⁹ Μὴ γὰρ εἶπης, ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου.

¹⁰ Διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου, μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταραῖται τὸ δίκαιον. ¹¹ Ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν.

¹² Οἶει δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν, ἢ ὁ παντοκράτωρ ταραῖξει κρίσιν, ¹³ ὃς ἐποίησε τὴν γῆν; Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐνόητα πάντα; ¹⁴ Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ σνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, ¹⁵ τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

¹⁶ Ἴδε μὴ νουθετῆ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων. ¹⁷ Ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.

¹⁸ Ἄσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν. ¹⁹ Ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῆ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. ²⁰ Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγένοι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλινομένων ἀδυνάτων. ²¹ Αὐτὸς γὰρ ὀρατῆς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν. ²² Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιῶντας τὰ ἄνομα. ²³ Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι. ²⁴ Ὁ γὰρ Κύριος πάντα ἐφορᾷ· ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ²⁵ Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσεται. ²⁶ Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὀρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ. ²⁷ Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν, ²⁸ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.

²⁹ Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνους, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ. ³⁰ Βασιλεύων ἀνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.

³¹ Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω· ³² Ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι· σὺ

δειξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω. ³³ Μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπόση; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνωσ, λάλησον. ³⁴ Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα. ³⁵ Ἰώβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ. ³⁶ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ, μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὡσπερ οἱ ἄφρονες· ³⁷ Ἴνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

35

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοῦς, λέγει,

² Τί τοῦτο ἠγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, δίκαιός εἰμι ἐναντι Κυρίου; ⁴ Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου.

⁵ Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἴδε· κατάμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ. ⁶ Εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; ⁷ Ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῶ; ἢ τί ἐκ χειρός σου λήσεται; ⁸ Ἄνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσέβειά σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνη σου. ⁹ Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. ¹⁰ Καὶ οὐκ εἶπε, ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσω φυλακὰς νυκτερινὰς, ¹¹ ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ

πετεινῶν οὐρανοῦ; ¹² Ἐκεῖ κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ, καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

¹³ Ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ. ¹⁴ Ὁρατῆς ἐστὶ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με· κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν. ¹⁵ “Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα· ¹⁶ καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

36

¹ Προσθεὶς δὲ ἔτι Ἐλιοῦς, λέγει,

² Μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστὶ λέξις. ³ Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν, ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ’ ἀληθείας, ⁴ καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

⁵ Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχυρῆς καρδίας ⁶ ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ⁷ Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νῆκος, καὶ ὑψωθήσονται. ⁸ Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας. ⁹ Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν. ¹⁰ Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. ¹¹ Ἐὰν ἀκούσωσι, καὶ δουλεύσωσι,

συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις. ¹² Ἄσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἶδέναι τὸν Κύριον, καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.

¹³ Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσι θυμόν, οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς. ¹⁴ Ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει. ¹⁶ Καὶ προσεπιηπάτησέ σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πύθου. ¹⁷ Οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, ¹⁸ θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίας.

¹⁹ Μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, ²⁰ καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχυρὸν μὴ ἐξελκύσης τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν, ²¹ ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοκα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας.

²² Ἴδου ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσεται ἐν ἰσχύι αὐτοῦ· τίς γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν δυνάστης; ²³ Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν, ἔπραξεν ἄδικα; ²⁴ Μνήσθητι, ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἦρξαν ἄνδρες. ²⁵ Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. ²⁶ Ἴδου ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος. ²⁷ Ἀριθμηταὶ

δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην. ²⁸ Ῥυήσονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ. ^{28a} ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἶδασι δὲ κοίτης τάξιν. ^{28b} ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεταί σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος. ²⁹ Καὶ ἐὰν συνῆ ἐπεκτάσεις νεφέλης, ἰσότητα σκηνηῆς αὐτοῦ, ³⁰ ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἠδῶ, καὶ ριζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν. ³¹ Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι. ³² Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι. ³³ Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ Κύριος, κτήσι καὶ περὶ ἀδικίας.

37

¹ Καὶ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἀπερῶρη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. ² Ἄκουε ἀκοήν ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ³ Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς. ⁴ Ὅπισω αὐτοῦ βοήσεται φωνῆ, βροντήσεται ἐν φωνῆ ὕβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. ⁵ Βροντήσεται ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῆ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἤδειμεν, ⁶ συντάσσων χιόνι, γίνου ἐπὶ τῆς, γῆς, καὶ χειμῶν ὑετὸς, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. ⁷ Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. ⁸ Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν

δὲ ἐπὶ κοίτης. ⁹ Ἐκ ταμειῶν ἐπέρχονται ὀδύνη, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος. ¹⁰ Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος· οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται, ¹¹ καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ, ¹² καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν θεεβουλαθῶθ, εἰς ἔργα αὐτῶν· πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ¹³ ἐὰν τε εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν.

¹⁴ Ἐνωτίζου ταῦτα, Ἴώβ· στήθι νουθετούμενος δύναμιν Κυρίου. ¹⁵ Οἶδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. ¹⁶ Ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαΐσια δὲ πτώματα πονηρῶν. ¹⁷ Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως. ¹⁹ Διατὶ δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες. ²⁰ Μὴ βίβλος ἢ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω;

²¹ Πᾶσι δὲ οὐχ ὄρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν. ²² Ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος, ²³ καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶει ἐπακούειν αὐτόν; ²⁴ Διὸ φοβηθήσονται αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

38

¹ Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιὸν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν,

² Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχεν δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν;

³ Ζῶσαι ὡσπερ ἄνθρωπος τὴν ὀσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

⁴ Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν. ⁵ Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ⁶ Ἐπὶ τίνοσ οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ⁷ Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου. ⁸ Ἐφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐγῆς ἐκπορευομένη· ⁹ Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα. ¹⁰ Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεις κλεῖθρα καὶ πύλας. ¹¹ Εἶπα δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα.

¹² Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; Ἐωσφόρος δὲ ἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ¹³ ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; ¹⁴ Ἡ σὺ λαβὼν γῆν πηλόν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς; ¹⁵ Ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;

16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; 17 Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν; 18 Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον δὴ μοι, πόση τίς ἐστι;

19 Ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; 20 Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν· 21 Οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;

22 Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐώρακας; 23 Απόκειται δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης; 24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν; 25 Τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν, 26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνῆρ, ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ, 27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης;

28 Τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου; 29 Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν, 30 ἢ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἔπηξε;

31 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἠνοιξας; 32 Ἡ διανοίξεις μαζουρῶθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; 33 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανόν

ὄμοθυμαδὸν γινόμενα; ³⁴ καλέσεις δὲ νέφος φωνῆ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεται σου; ³⁵ Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστὶ; ³⁶ Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλικὴν ἐπιστήμην; ³⁷ Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε; ³⁸ Κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὡσπερ λίθῳ κύβον.

³⁹ Θηρεύσεις δὲ λέουσι βορὰν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις; ⁴⁰ Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὑλαῖς ἐνεδρεύοντες. ⁴¹ Τίς δὲ ἠτοίμασε κόρακι βορὰν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

39

¹ Εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων, ² ἠρίθμησας δὲ μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας, ³ ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδιά ἔξω φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς, ⁴ ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γενγῆματι· ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.

⁵ Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφεις ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον; δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; ⁶ Ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα. ⁷ Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ

ἀκούων, ⁸ κατασκέπεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ.

⁹ Βουλήσεται δέ σοι μονόκερος δουλεύσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; ¹⁰ Δήσεις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκύσει σου αὐλακας ἐν πεδίῳ; ¹¹ Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου; ¹² Πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσοίσει δέ σου τὸν ἄλωνα;

¹³ Πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα· ¹⁴ Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει, ¹⁵ καὶ ἐπελάθετο, ὅτι ποῦς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει. ¹⁶ Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἑαυτῆς, ὥστε μὴ ἑαυτήν· εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου. ¹⁷ Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. ¹⁸ Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου, καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ.

¹⁹ Ἡ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον; ²⁰ Περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν; δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη. ²¹ Ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ. ²² Συναντῶν βασιλεῖ καταγελά, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῆ ἀπὸ σιδήρου. ²³ Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα, ²⁴ καὶ ὄργη ἀφανιεῖ τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως ἂν σημάνη σάλπιγξ. ²⁵ Σάλπιγγος δὲ σημαινούσης, λέγει, εὔγε· πόρρωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ.

26 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἰέραξ, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον; 27 Ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται ἀετὸς, γὺψ δὲ ἐπὶ νοσοσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς ἀυλίζεται, 28 ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ ἀποκρύφω, 29 ἐκεῖσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι. 30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ δ' ἂν ὤσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὐρίσκονται.

40

1 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ, καὶ εἶπε, 2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἐλέγχων δὲ Θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν. 3 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ, 4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθέν ὧν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου. 5 Ἄπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

6 Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ Ἰὼβ ἐκ τοῦ νέφους,

7 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὡσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίναι. 8 Μὴ ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα· οἶει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος; 9 Ἡ βραχίων σοὶ ἐστὶ κατὰ τοῦ Κυρίου, ἢ φωνῇ κατ' αὐτοῦ βροντᾶς; 10 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι. 11 Ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους

ὄργῃ, πάντα δὲ ὑβριστὴν ταπεινώσου.
 12 Ὑπερήφανον δὲ σβέσου, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς
 παραχρῆμα. 13 Κρύψον δὲ εἰς γῆν ὀμοθυμαδόν,
 τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον.
 14 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι.

15 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτον ἴσα
 βουσίην ἐσθίουσιν. 16 Ἴδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
 ἐπ' ὄσφυϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ
 γαστροῦ. 17 Ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυπάρισσον,
 τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται. 18 Αἱ
 πλευραὶ αὐτοῦ, πλευραὶ χάλκειαι, ἡ δὲ
 ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός. 19 Τουτέστιν
 ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου· πεποιημένον
 ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
 20 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον, ἐποίησε
 χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ.
 21 Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ
 πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον.
 22 Σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα
 σὺν ῥαδάμνοισι, καὶ κλῶνες ἀγροῦ. 23 Ἐὰν
 γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ αἰσθηθῆ· πέποιθεν,
 ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα
 αὐτοῦ. 24 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται
 αὐτόν, ἐνσκολιεῦόμενος τρήσει ῥίνα.

25 Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ,
 περιθήσεις δὲ φορβαίεαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ; 26 Ἡ
 δῆσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίῳ
 δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; 27 Λαλήσει δὲ
 σοὶ δεήσει, ἰκετηρία μαλακῶς; 28 Θήσεται δὲ
 μετὰ σοῦ διαθήκην; λήψη δὲ αὐτόν δοῦλον
 αἰώνιον; 29 Παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὡσπερ ὀρνέω;

ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίω;
³⁰ Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται
 δὲ αὐτὸν Φοινίκων ἔθνη; ³¹ Πᾶν δὲ πλωτὸν
 συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν οὐρᾶς
 αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ.
³² Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον
 τὸν γινόμενον ἐν στόματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι
 γινέσθω.

41

¹ Οὐχ ἑώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
 λεγομένοις τεθαύμακας; ² Οὐ δέδοικας, ὅτι
 ἤτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἔμοι ἀντιστάς;
³ Ἡ τίς ἀντιστήσεται μοι, καὶ ὑπομενεῖ; εἰ
 πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμή ἐστιν,

⁴ Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν· καὶ λόγον
 δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ. ⁵ Τίς
 ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς
 δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;
⁶ Πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω
 ὀδόντων αὐτοῦ φόβος. ⁷ Τὰ ἔγκατα αὐτοῦ
 ἀσπίδες χάλκεαι. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ,
 ὥσπερ σμυρίτης λίθος. ⁸ Εἷς τοῦ ἐνὸς
 κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν.
⁹ Ἄνῆρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται·
 συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.
¹⁰ Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφάσκειται φέγγος,
 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος Ἑωσφόρου.
¹¹ Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς
 λαμπάδες καιόμεναι, καὶ διαρρίπτονται
 ἐς ἐσχάραι πυρός. ¹² Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ

ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης
 πυρὶ ἀνθράκων. ¹³ Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες,
 φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται·
¹⁴ Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ ἀυλίζεται δύναμις,
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. ¹⁵ Σάρκες
 δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται· καταχέει ἐπ’
 αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται. ¹⁶ Ἡ καρδία αὐτοῦ
 πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὡσπερ ἄκμων
 ἀνήλατος. ¹⁷ Στραφέντος δὲ αὐτοῦ, φόβος
 θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις.
¹⁸ Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν
 μὴ ποιήσωσι, δόρυ, καὶ θώρακα. ¹⁹ Ἥγηται
 μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὡσπερ
 ξύλον σαθρόν. ²⁰ Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον
 χάλκεον· ἤγηται μὲν πετροβόλον χόρτον.
²¹ Ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυρά, καταγελαῖ
 δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. ²² Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ
 ὀβελίσκοι ὄξει, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης
 ὑπ’ αὐτὸν ὡσπερ πηλὸς ἀμύθητος. ²³ Ἀναζει
 τὴν ἄβυσσον ὡσπερ χαλκεῖον· ἤγηται δὲ
 τὴν θάλασσαν ὡσπερ ἐξάλειπτρον, ²⁴ τὸν δὲ
 τάρταρον τῆς ἄβύσσου ὡσπερ αἰχμάλωτον·
 ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον. ²⁵ Οὐκ
 ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ,
 πεποιημένον ἐκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν
 ἀγγέλων μου. ²⁶ Πᾶν ὑψηλὸν ὄρα· αὐτὸς
 δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

42

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

² Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ
 σοι οὐδέν. ³ Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε

βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ ἐπιστάμην;

⁴ Ἄκουσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον. ⁵ Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐώρακέ σε. ⁶ Διὸ ἐφάυλισα ἑμαυτὸν, καὶ ἐτάκην· ἤγημαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

⁷ Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰώβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφάς τῷ Θαιμανίτῃ, ἡμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ. ⁸ Νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰώβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰώβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ.

⁹ Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανίτης, καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσε τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ.

¹⁰ Ὁ δὲ Κύριος ἠύξησε τὸν Ἰώβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν· ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰώβ εἰς διπλασιασμόν. ¹¹ Ἦκουσαν δὲ πάντες

οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου.

¹² Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἴωβ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. ¹³ Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. ¹⁴ Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν· τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. ¹⁵ Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἴωβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

¹⁶ Ἐζήση δὲ Ἴωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε, διακόσια τεσσεράκοντα· καὶ Σίδεν Ἴωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν. ¹⁷ Καὶ ἐτελεύτησεν Ἴωβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. ^{17a} γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

^{17b} Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. ^{17c} λαβῶν

δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾶ υἱὸν, ὃ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ· ^{17d} καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξε χώρας· πρῶτος Βαλάκ ὁ τοῦ Βεῶρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλάκ, Ἰωβὰβ ὁ καλούμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμῶν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ· ^{17e} οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφὰς τῶν Ἡσαῦ υἱῶν Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς.

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by
Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἑλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 30 Nov 2021

734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c